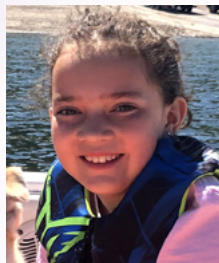

Rohkem aega Maxiga

Ashlyn B., 12-aastane, Washington, Ameerika Ühendriigid

Kord läksin randa telkima koos oma pere, uute sõprade ja oma koera Maxiga. Me ujusime ja mängisime terve päeva. Kui läks pimedaks, siis vaatasime ilutulestikku. Meil kõigil oli väga tore.

Kui ilutulestik sai läbi, siis proovisin Maxi leida. Kuid ta oli kadunud! Ma paanitsesin ja hüüdsin, et Max on kadunud. Pisarad voolasid mööda mu nägu alla ja me otsisime teda metsast. Ma tundsin, kuidas tasane hääl ütles, et palvetaksin, ja tegingi nii. Aga mu terve keha tundus nagu makaron ja kartsin Maxi pärast.

Me ei leidnud teda ja läksime tagasi oma telgi juurde. Ma jätkasin oma peas palvetamist, kuid hakkasin lootust kaotama. Nutsin end magama.

Mõned tunnid hiljem äratasid vanemad mu üles. Max istus mu kõrval. Mu vanemad olid kuulnud Maxi kaelarihma kõlinat meie telgi kõrval. Hoidsin tema ümbert kõvasti kinni ja tänasin vaikselt Jumalat mu palvetele vastamise eest.

Kolm aastat hiljem tegi Max oma seljale haiget ja tal oli väga valus. Teda ei saanud terveks ravida, seega pidime jätma hüvasti. Taevane Isa lohutas mind ja andis mulle rahu. Püha Vaim tuletas mulle meelde, et olime Maxi kolm aastat tagasi peaaegu kaotanud, kuid Jumal aitas meil teda leida. Ma olen tänulik, et Ta andis meile rohkem aega Maxi armastada.

Ma tean, et Jumal vastab palvetele ja lohutab katsumuste ajal. Jeesuse Kristuse lepitus on kõigi jaoks. Ma olen nii tänulik selle eest, mida Jeesus Kristus ja Taevane Isa on mu perekonna ja minu heaks teinud. ●

